

Който тебе съ камъкъ, ти него съ хлѣбъ.

I.

Тежка е просията.

Въ двора на една голѣма кѣща свирѣше единъ просекъ. Слѣпия гусларь едвамъ движеше лѣжкѣтъ си по гуслата, и нейнитѣ печални звукове, струваше ти се, че оплакватъ неговата слѣпота. Бѣдния никога не бѣ видѣлъ Божиата свѣтлина, никога не бѣ се порадвалъ на хубостта, която направилъ Богъ за своитѣ създания.

Едно момиченце на име Марийка водѣше слѣпеца и трѣперѣше отъ студъ. Отдавна бѣ изминало лѣтото и бѣше настѣпила люта зима. Момиченцето